

העיירה שלנו

סיפר ג. באלל - צייר ו.איווניוק

1979

לעיירה שלנו קוראים ז'ור-ז'ור.
שם אני חי וגם החברים שלי. בקיץ
ברחובות צומח דשא, בתוך הדשא
מקפצים חרגולים, חיפושיות מסתובבות
בעניינים שלהן ופרפרים מתעופפים
מפרח לפרח. כל אלה תושבי העיירה
שלנו. לכולם מקום בעיירה שלנו. דרך
העיירה עובר נחל טוסיסקה שלא
משתתק לרגע, לא ביום ולא בלילה והוא
מתגלגל על האבנים ומזמזם, כאילו כל
העיירה שלנו מזמזמת.

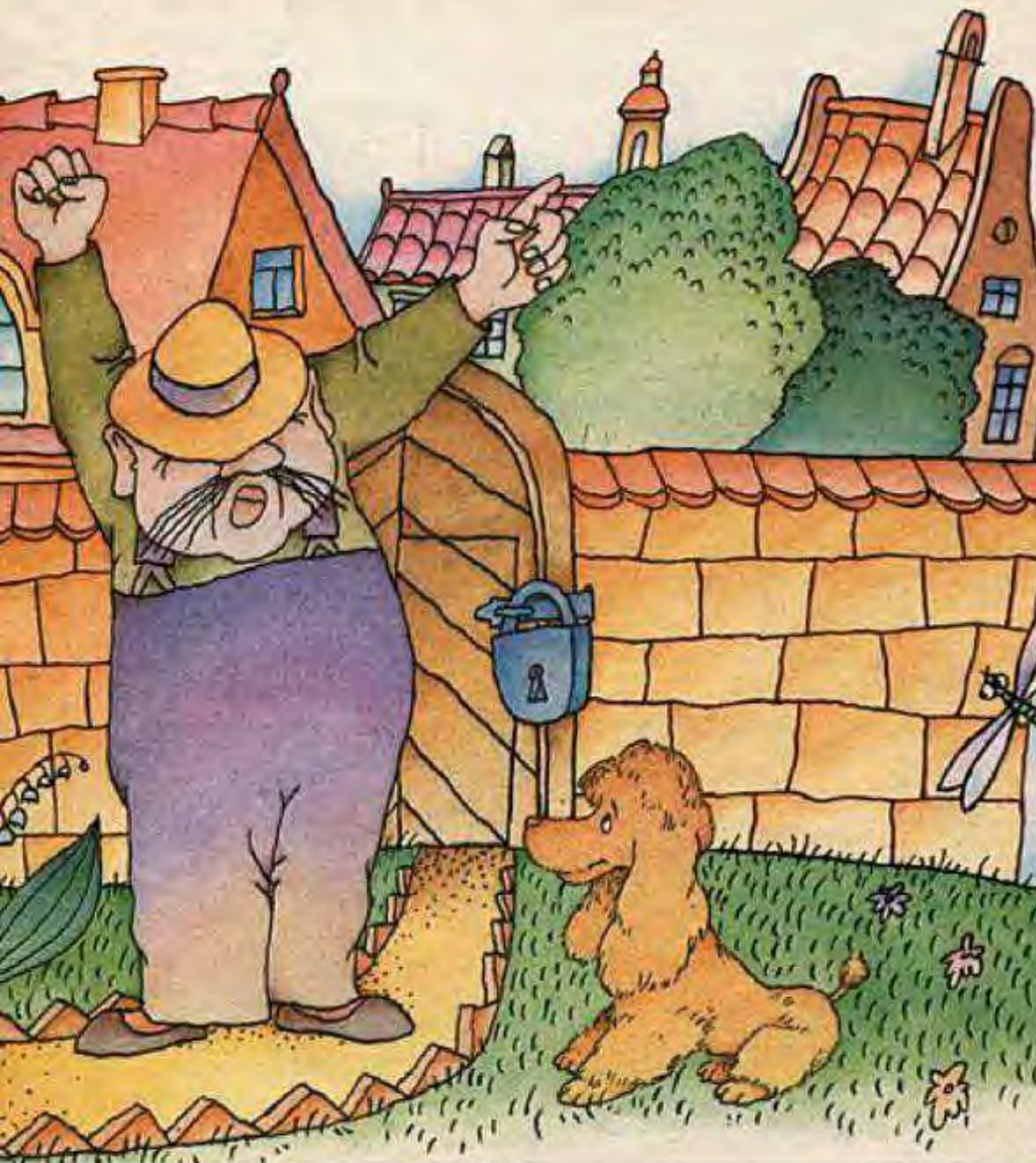
אם תפנה מרחוב העכברים הלבנים
לסמטת.. אבל מוטב לא לעבור לשם.
זו סמטה ששם כולם מתעטשים. רק
תפנה לשם – אטשי!.. אטשי!...
אטשי!.. תתחיל להתעטש. זו סמטת
אנשי טבק הרחה. ועל כל הבתים
בסמטה המיוחדת הזו תלויים שלטים
שעליהם כתוב "לבריאות! לבריאות!"

נלך בדרך אחרת, ליד המאפייה, ליד
בית המרקחת עד הבית הכתום.

מתישהו, לפני הרבה זמן, חי בבית הזה אדם
רע בכובע כתום. הוא הביא אתו גור כלבים
חום, פודל בשם נמר.
הבעל הרע של הכלב הביא את הפודל כדי
שישמור על הבית הכתום. אך הפודל בשם
נמר לא ידע לשמור. הוא ידע לחייך, להניף
זנב, לומר "בוקר טוב! מה שלומך?" וידע עוד
הרבה מאוד מילים יפות.

ולבעל שלו נחוצות היו מילים רעות. ובעל
הכלב ניסה ללמד את נמר מילות רעות. הוא
צעק "אמור ר-ר- אנשוק..."
ונמר אמר "בוקר טוב!"
בעל הכלב אמר "אמור 'אטרופ! אטרופ!"
ונמר שאל "מדוע? מדוע?"
"איזו שאלה זו 'מדוע'? כדי להפחיד.."
"אינני מבין" נע בראשו נמר ונפנף בזנבו.
פעם אחד האיש בכובע כתום נהם כל כך חזק
עד שהתפוצץ מהמאמץ, או אולי בעצמו הפך
לנמר וברח ליער?

בכל אופן איש לא ראה אותו יותר בעיירה
שלנו. וכולם שכחו אותו. והפודל החום נשאר
וחי בבית הכתום וכולם קראו לו
"נמרון-חמודון".

ונמרון-חמודון לא למד מילים רעות. הוא לא
יודע לנהום, לחרוק שיניים אבל הוא יודע
לשמוח לקראת כל מי שבא לבית הכתום שלו
או מי שעובר שם. הוא עוזר לנשים זקנות
לשאת את הסלים מהחנות. ומאחל לכולם
"בוקר טוב! שיהיה לך יום נעים! לילה שקט!"
ונמרון-חמודון מאחל כל טוב גם לכם, ילדים.

בואו אלינו, ילדים. תוכלו לטייל עם נמרון-חמודון, לעלות על הגדה הגבוהה של נחל אוסיסקה ולשבת שם על ספסל ירוק קטן. בערבים אני אוהב מאוד לשבת שם. אני שומע איך הנחל רועש ומסתכל איך שטות במים אוניות ניר צבעוניות. בקיץ ובחורף (אוסיסקה לא קופא מעולם). ביום ובלילה שטות בנחל שלנו אוניות ניר קטנות וגדולות. ראו כמה יפה הן שטות.

ואם אתה, ידידי, תרצה לבקר בעיירה שלנו,
אל תשכח לכתוב קודם באיזה רחוב תרצה
לחיות ובאיזה בית.
נשמח לארח אתך כאן, בעיירה שלנו.